

заједно, и одатле се вуче 200,000 дуката на годину. И да није тога, мислим да би деспот до сад био истеран из његове земље Расије»¹⁾).

Буркард и Бертрадон де-ла-Брониер о Балканском полуострову XIV и XV века, приложио *Стојан Новаковић*. Годишњица Николе Чупича, књига XIV, 1894, стр. 57.

1664—1665.

«За тим долази **Musan-Basha-Palanka**, где писац спомиње како су посланство дочекале «бугарске жене» бацајући пред њих на пут мале комадиће масла и соли, предсказујући и желећи тиме срећу и успех путу и раду посланства».

Белешке енглеског племића **Џона Бурбури** с пута аустријског посланика грофа Леслеја из Беча у Цариград у години 1664—1665. Вњ Годишњица Николе Чупића, књига XVII, 1897 г., стр. 85.

1672—1686.

«А становници села њихових, сељаци њихови, од самога Дренопоља па до Београда и даље, све су *људи бугарски*».

Опис Турског Царства од непознатог Руса, турског заробљеника из друге половине XVII века. Вњ Годишњица Николе Чупића, књига XVII, 1897, стр. 104.

1688.

Милованъ Видаковичъ изключва *Нишъ, Смедерево и Вѡлградъ* отъ сѡщинска Сѡрбија прѣзъ 1688 год.

Исторіа славено-сербскога народа изъ разнихъ Ауктора по Раичу и другихъ нѣкихъ собрана и на простый діалектъ сербскій отъ Царя Стефана Силнаго, до смерти Стефана Деспота Сербскогъ списана **Милованомъ Видаковичемъ**, професоромъ. У Бѡграду, 1835, стр. 129.

¹⁾ Ст. Новаковичъ објасњава, че дѣто Брониеръ „говори како Морава дели Србију од Бугарске, ваља разумети за Мораву од Сталића на ниже. Бугарска би му, по томе, била на источној страни од Сталића на ниже. Стр. 53, забѣљка 1».